

Dosarul nr. 2ra-107/22
2-16206610-01-2ra-26012022

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru – I. Maxim
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – M. Anton, I. Secrieru, V. Cotorobai

ÎNCHEIERE

02 martie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de societatea cu răspundere limitată „RBT-Capital” (succesor în drepturi și obligații a societății cu răspundere limitată „Dalia”),

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu răspundere limitată „Dalia” (succedată în drepturi și obligații de societatea cu răspundere limitată „RBT-Capital”) împotriva întreprinderii cu capital străin „RED Union Fenosa” societate pe acțiuni (succedată în drepturi și obligații de întreprinderea cu capital străin „Premier Energy Distribuitor” societate pe acțiuni), Viorel Rotaru, Ghenadie Gurdiș și Elenei Gurdiș cu privire la anularea avizului de racordare a instalației electrice, demontarea cutiei electrice de la fațada clădirii, interzicerea instalării pe fațada clădirii a oricăror obiecte fără permisiunea proprietarului clădirii,

împotriva deciziei din 17 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de societatea cu răspundere limitată „RBT-Capital” și s-a menținut hotărârea din 25 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care s-a respins acțiunea ca neîntemeiată,

constată:

La 11 octombrie 2016, societatea cu răspundere limitată „Dalia” (în continuare SRL „Dalia”), succedată în drepturi și obligații de societatea cu răspundere limitată „RBT-Capital” (în continuare SRL „RBT-Capital”) a depus cerere de chemare în judecată, concretizată prin cererea din 01 aprilie 2019, împotriva întreprinderii cu capital străin „RED Union Fenosa” societate pe acțiuni (în continuare ÎCS „RED Union Fenosa” SA), succedată în drepturi și obligații de întreprinderea cu capital străin „Premier Energy Distribuitor” societate pe acțiuni (ÎCS „Premier Energy Distribuitor” SA), Viorel Rotaru, Ghenadie Gurdiș și Elenei Gurdiș cu privire la anularea avizului de racordare a instalației electrice, demontarea cutiei electrice de la fațada clădirii, interzicerea

instalării pe fațada clădirii a oricăror obiecte fără permisiunea proprietarului clădirii (vol. I, f.d. 3, 142-144).

În motivarea acțiunii a invocat că este unicul proprietar al clădirii din str. Xxx, cu numărul cadastral xxx.

La 20 mai 2016 a constatat că pe fațada peretelui clădirii sale a fost instalat un panou electric, înregistrat cu nr. 12026. Construcția respectivă are conectare la energia electrică în baza contractului încheiat cu furnizorul energiei electrice și nu este necesară o conectare suplimentară.

Astfel, a stabilit că în perioada 15 mai 2016 – 20 mai 2016, Elena Gurdiș, care este proprietar al unei încăperi amplasate în interiorul clădirii, a efectuat lucrări de montare de cablu electric de la substația nr. PT 352, fider 9, preconizat pentru aprovizionarea cu energia electrică a încăperii cu suprafața de 28,8 m.p. ce aparține Elenei Gurdiș și lui Ghenadie Gurdiș, precum și a încăperii cu suprafața de 140,6 m.p., ce aparține lui Viorel Rotaru.

Reclamanta a menționat că, potrivit datelor cadastrale, Elena Gurdiș, Ghenadie Gurdiș și Viorel Rotaru sunt proprietari numai la nivel de încăpere, iar proprietarul întregii construcții este SRL „RBT-Capital”.

SRL „RBT-Capital” a remarcat că proprietarul instalației electrice de utilizare a energiei electrice a frizeriei din str. Xxx, este Elena Gurdiș, iar Viorel Rotaru consumă energia electrică în încăperea sa în baza Acordului privind tranzitarea energiei electrice pentru consumatorii non-casnici semnat între ÎCS „RED Union Fenosa” SA, Elena Gurdiș și Viorel Rotaru.

Reclamanta a relevat că din documentele prezentate de ÎCS „RED Union Fenosa” SA și succesorul său în drepturi nu este clar în baza cărui aviz de racordare au fost efectuate lucrările, or, sunt două avize de racordare cu același număr, dar din date diferite: 26 mai 2015 și 09 februarie 2016. Ca cerință obligatorie pentru instalarea cutiei metalice, ÎCS „RED Union Fenosa” SA a indicat că în limita proprietății private, fiind asigurat accesul furnizorului, se va instala „Pev” cu ușă dotată cu fereastră pentru citirea indicațiilor contorului electric.

De asemenea, reclamanta a învederat că Elena Gurdiș, Ghenadie Gurdiș și Viorel Rotaru nu au solicitat permisiunea pentru efectuarea acestor lucrări nici al SRL „RBT-Capital”, ca proprietar al clădirii, nici a administrației publice locale, ca proprietar al terenului aferent, încălcând astfel interesele proprietarului.

Instalarea cutiei electrice nr. 12026 pe fațada clădirii încalcă aspectul exterior al acesteia și creează pericol pentru viața lucrătorilor și persoanelor care circulă alături de aceasta.

Reclamanta SRL „RBT-Capital” a solicitat prin cererea de chemare în judecată anularea avizului de racordare a instalației electrice eliberat de ÎCS „RED Union Fenosa” SA în baza căruia a fost instalată cutia electrică nr. 12026, demontarea cutiei electrice instalată pe fațada clădirii din str. Xxx și interzicerea montării oricăror obiecte fără permisiunea proprietarului clădirii.

Prin încheierea din 18 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul central, s-a admis cererea SRL „RBT-Capital” cu privire la succesiunea în drepturile procesuale și s-a înlocuit reclamanta SRL „Dalia” cu SRL „RBT-Capital” (vol. I, f.d. 102-103).

Prin hotărârea din 25 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a respins ca neîntemeiată acțiunea depusă de SRL „RBT-Capital” (vol. I, f.d. 225, 229-236).

La 10 iulie 2020, SRL „RBT-Capital” a depus cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii din 25 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, iar la 11 septembrie 2020 a depus apelul motivat (vol. I, f.d. 227, 244-246 recto-verso).

Potrivit avizului de recepție a corespondenței, copia hotărârii motivate a primei instanțe a fost comunicată SRL „RBT-Capital” la 20 octombrie 2020 (vol. I, f.d. 236).

În atare circumstanțe, completul consideră că, la demararea căii de atac în ordine de apel, SRL „RBT-Capital” a respectat modul și termenul prevăzut la art. 362 din Codul de procedură civilă.

Prin decizia din 17 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de SRL „RBT-Capital” și s-a menținut hotărârea din 25 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru (vol. II, f.d. 44, 45-49 recto-verso).

În consolidarea soluției, prima instanță și instanța de apel au reținut că, în speță, avizul de racordare a instalației electrice a fost eliberat în conformitate cu prevederile legii, iar SRL „RBT-Capital” nu este subiect de contestare a acestui aviz. Ba mai mult ca atât, legalitatea emiterii avizului de racordare nr. P40302015050127, a acțiunilor întreprinse pentru racordarea încăperilor izolate aflate în proprietatea solicitanților a fost confirmată de intimații ÎCS „Premier Energy Distribution” SA, Elena Gurdiș, Ghenadie Gurdiș și Viorel Rotaru atât în cadrul examinării cauzei în fond, cât și în instanța de apel.

Instanța de apel a remarcat că nu poate reține argumentul, precum că instalarea cutiei electrice nr.12026 pe fațada clădirii creează pericol sporit pentru sănătatea și viața oamenilor, or, pentru montarea instalației electrice trebuie respectate anumite norme tehnice stabilite de legislație nu doar pentru racordarea la energia electrică, dar și pentru exploatarea în siguranță a acestora, care sunt garantate de electricianul autorizat, operatorul de rețea, operatorul de distribuție și furnizorul energiei electrice.

La 29 decembrie 2021, SRL „RBT-Capital” a declarat recurs împotriva deciziei din 17 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea integrală a deciziei recurate și a hotărârii din 25 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu pronunțarea unei hotărâri noi, prin care să fie admisă integral acțiunea în sensul formulat în cererea de chemare în judecată, cu concretizările ulterioare (vol. II, f.d. 53-55 recto-verso).

În motivarea recursului a reiterat temeiurile de fapt și de drept ale cauzei, invocând că instanțele inferioare au aplicat norme de drept material, care nu trebuiau aplicate și neîntemeiat au aplicat la caz prevederile art. 543, art. 544 alin. (2) și art. 546 alin. (1)-(2) din Codul civil, or, aceste norme se referă la proprietatea comună și proprietatea comună pe cote-părți. În speță, însă, nu există nici proprietate comună sau proprietate comună pe cote-părți, deoarece SRL „RBT-Capital” este unicul proprietar al imobilului, intimații fiind doar proprietari ai unor încăperi izolate.

În opinia recurentei, instanțele inferioare eronat au considerat că peretele unde este amplasată cutia electrică reprezintă parte componentă a întregii clădiri, acesta fiind atașat ei și nu poate fi separat fără a deteriora în mod substanțial clădirea. Respectiv, peretele servește întregului imobil și nu poate fi delimitat și

atribuit doar unui proprietar, mai ales că acesta face parte din secțiunea clădirii unde se află încăperea izolată – proprietate privată a Elenei Gurdiș și Ghenadie Gurdiș.

De asemenea, recurenta a menționat că instanțele inferioare nu au dat apreciere probelor administrate care demonstrează că avizul de racordare a fost aprobat de către operatorul de rețea contrar prevederilor legale și cerințelor imperative stabilite în legislația în domeniu și de către însăși operatorul de rețea în avizul de racordare, or, aceste probe atestă cu certitudine că SRL „RBT-Capital” este unicul proprietar al clădirii, iar intimații sunt proprietari doar al încăperilor izolate.

Faptul că SRL „RBT-Capital” este unicul proprietar al clădirii este demonstrat și prin faptul că doar ea achită impozitul funciar pentru terenul pe care este amplasată construcția.

La fel, recurenta a menționat că, în speță, nu a fost solicitat nici acordul său, ca proprietar al clădirii, nici acordul administrației publice locale, ca proprietar al terenului aferent, pentru amplasarea instalației de racordare. În asemenea circumstanțe, ÎCS „RED Union Fenosa” SA era obligată să refuze semnarea finală a avizului de racordare.

Finalmente, SRL „RBT-Capital” a notat că instanțele inferioare nu au dat apreciere faptului că sunt două avize de racordare cu aceleași număr, unul din data de 26 mai 2015 și altul din 09 februarie 2016. Astfel, este incert în baza cărui aviz de racordare au fost efectuate lucrările.

La 26 ianuarie 2022, Curtea Supremă de Justiție a notificat intimaților recursul declarat de SRL „RBT-Capital” împotriva deciziei din 17 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, explicându-le dreptul de a depune referințe asupra acestuia (vol. II, f.d. 63).

Prin referința din 04 februarie 2022, ÎCS „Premier Energy Distribuitor” SA a solicitat declararea recursului depus de SRL „RBT-Capital” împotriva deciziei din 17 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău ca fiind inadmisibil.

Până la examinarea admisibilității recursului, intimații Viorel Rotaru, Ghenadie Gurdiș și Elena Gurdiș nu au făcut uz de dreptul lor procedural și nu au depus referințe în care să-și expună poziția procesuală pe marginea criticilor formulate în recurs.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil, din motivele ce succed.

În conformitate cu articolul 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul de admisibilitate al instanței de recurs subliniază că, un stat care dispune de instanțe de recurs are obligația să se asigure că justițiabilii săi se bucură de principiile unui proces echitabil prevăzute la articolul 6 § 1 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (a se vedea cauza Lebedinschi v. Republica Moldova, 16 septembrie 2015, § 32; cauza Sultan v. Republica Moldova, 05 iunie 2018, § 24).

În aceste condiții, procedura de admisibilitate a cererii de recurs va fi efectuată și analizată prin prisma articolului precitat, care cuprinde, în mod particular, dreptul de acces la justiție și dreptul de a fi auzit.

Cu privire la primul aspect, instanța de recurs observă că dreptul de acces la un tribunal poate fi limitat, inclusiv în cazul admisibilității contestațiilor înaintate prin intermediul căilor de atac, pentru că prin însăși natura sa, recursul trebuie reglementat de către stat, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere.

În acest sens, criteriile pentru autorizarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile instituite pentru o cale de atac ordinară (a se vedea *inter alia* cauzele Marc Brauer v. Germania, 01 septembrie 2016, § 34; Miessen v. Belgia, 16 octombrie 2016, § 64; Samardžić v. Croația, 20 iulie 2017, § 28; Zubac v. Croația (Marea Cameră), 05 aprilie 2018, § 82).

Așadar, prin prisma articolului 433 din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate verifică dacă actul judecătoresc de dispoziție recurat poate constitui obiectul recursului, dacă cererea dedusă judecății este formulată de persoana îndreptățită, dacă aceasta nu a fost depusă în mod repetat și dacă a fost declarată în termen.

Prin urmare, obiectul prezentei cereri se referă la decizia din 17 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, care intră în categoria de acte specificate în articolul 429 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Succesiv, completul de admisibilitate notează că, în cazul în care, dreptul de acces la justiție este limitat fie de lege, fie de fapte, instanțele naționale trebuie să verifice dacă aceste restricții au redus esența dreptului și, în special, dacă ele urmăresc un scop legitim și dacă există o legătură rezonabilă de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul care trebuie îndeplinit (a se vedea cauzele Levages Prestations Servicii v. Franța, 25 octombrie 1996, § 40; Tricard v. Franța, 10 iulie 2001, §§ 29, 33; Freitag v. Germania, 19 iulie 2007, § 37; Marc Brauer, 01 septembrie 2016, § 34).

Articolul 434 din Codul de procedură civilă prescrie că, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

În conformitate cu art. 111 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, termenul de procedură se instituie prin indicarea unei date calendaristice, datei comunicării actului de procedură, a unei perioade sau prin referire la un eveniment viitor și cert că se va produce. În ultimul caz, actul de procedură poate fi efectuat în decursul întregii perioade. Dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, inclusiv de comunicarea actului de procedură, atunci ziua survenirii evenimentului sau a momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului.

Normele procedurale referitoare la termenele pentru căile de atac sunt, înafara oricărui dubiu, menite să asigure buna administrare a justiției și respectarea, în special, a principiului securității juridice. Persoanele vizate trebuie să se aștepte ca aceste reguli să fie aplicate (a se vedea cauzele Tricard v. Franța, 10 iulie 2001, § 29; Nicolae Popa v. România, 09 decembrie 2014, § 16; Tence v. Slovenia, 31 mai 2016, § 31). Mai mult, CtEDO a statuat că, în cazul în care termenul pentru o cale de atac ordinară este prelungit după o perioadă

considerabilă de timp, o astfel de decizie poate încălca principiul securității juridice (a se vedea cauzele Ponomaryov v. Ucraina, 03 aprilie 2008, § 41; Ustimenko v. Ucraina, 20 octombrie 2015, § 47).

Potrivit extrasului din poșta electronică cu adresa „adelina.oaieneagră@justice.md”, copia deciziei motivate din 17 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată electronic participanților la proces, inclusiv SRL „RBT-Capital” la adresa de e-mail, la 11 noiembrie 2021 (vol. II, f.d. 50).

Respectiv, completul de admisibilitate opinează că, în speță, calea de atac în ordine de recurs a fost demarată în interiorul termenului legal, deoarece cererea de recurs a fost depusă la 29 decembrie 2021.

Succesiv, completul de admisibilitate evocă faptul că, în conformitate cu articolul 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Conform articolului 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4);

a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

In concreto motivelor inserate în cererea de recurs, completul de admisibilitate le apreciază ca fiind lipsite de substanță și care nu pot fi acceptate. Or, recursul împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat. Însă, din analiza cererii de recurs depuse de SRL „RBT-Capital” rezultă că aceasta nu a evidențiat memoriul ilegalității și netemeinicii deciziei recurate, limitându-se la reiterarea circumstanțelor faptice și de drept ale cauzei.

În acest sens, completul de admisibilitate menționează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură a învedera ilegalitatea hotărârii. Respectiv, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de ilegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

La caz, completul de admisibilitate vădește că, argumentele invocate în cererea de recurs, după esența lor, pot fi încadrate în temeiurile aplicabile doar procedurii de apel și nu se regăsesc în articolul 432 din Codul de procedură civilă, aplicabil recursului. Ba mai mult ca atât, acestea au fost deja supuse examinării și aprecierii de către instanța de apel prin prisma articolului 130 din Codul de procedură civilă, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și, prin urmare, nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs.

Ipotezele relevate certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece SRL „RBT-Capital” nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel. Astfel, se evidențiază caracterul declarativ al recursului, deoarece este lipsit de conținut și desprinde simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța inferioară, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (Doorson v. Olanda, 26 martie 1996, § 67). La acest capitol instanța de recurs reține că recursul declarat de SRL „RBT-Capital” nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că, în condițiile din speță, cererea de recurs a fost depusă după ce SRL „RBT-Capital” a avut posibilitatea de a fi auzită de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea *mutatis mutandis* „Levages Prestations Services” v. Franța, cererea nr.21920/93 din 25 octombrie 1996, §§ 48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurenteii i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzită combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 § 1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher v. Cehia, cererea nr. 58580/00 din 11 aprilie 2005, §§ 65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în unanimitate, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „RBT-Capital” împotriva deciziei din 17 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, în baza articolului 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de societatea cu răspundere limitată „RBT-Capital” împotriva deciziei din 17 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Galina Stratulat

Maria Ghervas